

Un pardesiu de vise împlinite

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Azi soarele s-a-nveșmântat în ceață
Și mai zâmbește rar, pe sub o geană
Privește către luna ce-l răsfată
În straiul ei de mândră amazoană.

Noiembrie-i prea rece și m-apasă
Pe amintiri de foc ce curg năvalnic
Cu tine alergând pe-alei sfioasă
Când ploaia te-alintă pe-obraji șăgalnic.

Mai trece-un an și toamna ne îmbracă
În pardesiu de frunze ruginite,
Dar nu ne pasă, poate-ncet să treacă
C-avem atâtea vise împlinite.

- Trec norii zgriburiți și-un vânt metalic
Ce desfrunzește teiul de veșminte
Străbate burgul rece, animalic...
Iubite, pune-mi soare în cuvinte

Sau dacă-l vezi, întreabă-l pentru mine,
Cum să-i răscumpăr primăverii nimbul
Și cum să-ntorc ce nu-mi mai aparține,
Ce preț ar hotărî să-i dau în schimbul

Unui minut ce-a înnodat în joacă
Destinul meu cu-al tău? De-atâta vreme
Ne păsuim și așteptăm să treacă
Zăpada ce ne-ngroapă prea devreme.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif